

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt — 8 korona, félévre 2 frt — 4 korona,
negyedévre 1 frt — 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. — 20 fillér.

Felolvas szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyílttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Vizgyógyító intézetünk.

A vizgyógyászat manapság már oly nagy fontosságú tényező az emberiségre nézve, hogy nélküle többé el sem lehetünk. Bizonyosra is vehető, hogy az általános polgáriusodás terjedésével mindig nagyobb és nagyobb tért fog hódítani. A szolgálatába szegődő intézetek a z é r t örülnek oly nagy látogatottságnak, azért keletkeznek oly helyeken is, a hol eddig hiányában voltak az ilyeneknek, mint, teszem, itt utóbb a Dunántulban. Dr. Dreiszker József az ógető szükségén segített, mikor Köszegen berendezett egy hidegviz-gyógyító-intézetet. Ő számításában, a közönség pedig reményében nem csalatkozott, mikor egyik és másik része is hallatta, hogy az intézet prosperálni fog. Prosperál is! Ime itt az első kézzelfogható tanubizonyosság!

Dr. Dreiszker a vizgyógyító intézetében kezelt betegségekről most kimutatást közöl, mely ma már közközön forog. Kis prospektust nyújt a doktor ur az intézet képével és belső elrendezéséről, azután kimutatja a kóralakokat és a gyógyítás körül elért szép eredményt. Gyógykezelés alá vett az első évben 129 egyént, kik közül 89 meggyógyult, 38 javult és csak kettőnél nem járt a kúra használata eredménnyel.

Közül az intézettulajdonos orvos egyes kór-rajzokat is, melyeknek elolvasását igen ajánljuk. Leír például egy esetet a következőképen:

G. J., földműves, 49 éves Nemes-Csóból, 1894. évi július hó 26-án azon kérdéssel jött az intézetbe, vajon lehetne-e még baján segíteni? Elmondja, hogy

már 7 év óta beteg. Hévízen több ízben meleg fürdőt használt, s mindenkor némi javulást érzett, de a hideg idő beálltával állapota ismét rosszabodott s most 8 hónap óta az ágyat sem hagyhatta el, mivel keze, lába nagyon meg van dagadva, egészen merevek és fájdalmasak. Járni nem tud mankó és bot nélkül, s csak másnak segítségével tehet nagy nehezen egy pár lépést. Betegségét meghűléstől kapta.

Az igen rosszul táplált, kachektikus kinézésű betegnek, kéz- és lábüzelei erősen duzzadtak, felületük fénylő, nyomásra igen fájdalmasak. Kéz- és lábujjai a köszvényes csomók által erősen elferdítve. Botog lázatlan. Étvágya rossz, vizelete üledekes, széklete renyhe. Más kóros elváltozás nincs. Betegnel 2 havi előírt vizgyógyómód, rendszeres táplálkozás és massage által a köszvényes csomók eltűntek. Kéz- és lábujjai majd a normálisra visszatértek és a beteg annyira javult, hogy mankó és bot nélkül szabadon járhatott, sőt a szomszédságban levő 393 m. magas Kalvaria hegyre is mehetett mindenki csodálatára. Mankóját az intézetben hagyta. Jelenleg is az erős telnek dacára még jól érzi magát.

Ezekből látható, hogy dr. Dreiszker mindjárt az első évben rendkívüli szép sikerrel alkalmazta intézetében a hidegviz-gyógyómódot. De nem is csodáljuk! Dr. Dreiszker — és ezt minden hízélgés nélkül mondjuk — oly kiváló szakegyén, a kihez már mindjárt kezdetben, mikor intézete felállításához fogott, nagy reményeket fűzött orvos és laikus egyaránt. De hogy mégis annyira beválják ez az ember, talán mégsem merete volna hinni senkisémm. Ezt, amint az egy évi e részben való praxisából látható, szakértelmén kívül egyéni jó tulajdonságában lehet keresni.

Páciensei beszélnek, hogy úgy ő, mint kedves neje szeretetreméltóságban vetekednek egymással.

Ők rideg formát nem ismernek, családias náluk az élet. A praktikus, különösen a diagnózis megállapításában nagyon szerencsés orvost tisztelik a férfiban, a gondos háziasszonyt a nőben. A ki egyszer beteszi a lábát az intézetbe, az onnan egyhamar ki nem mozdul; nem ám a baja, hanem a minden tekintetben kényelmes, jó ellátás és családgyüttélés miatt. Bizonyos is ezek utáú, hogy a ki egyszer Köszegen dr. Dreiszker intézetében használja a neki megfelelő kurát, soha többé más, különösen külföldi helyre nem megy. Nem kívánkozik oia olyan sem, a ki a köszegi hidegviz-gyógyító intézet előnyeiről értesülve van, mert nem hihető, hogy a közelebbi olcsóbbat, ha az megfelel a modern kívánalmaknak, fölcserélje valaki az idegen távolos és a legtöbb esetben méreg drága gyógyító helyekkel.

Mi mindezeknél fogva dr. Dreiszker köszegi hidegviz-gyógyító intézetét a legmelegebben ajánljuk a közönség figyelmébe, a bajokban szenvedőknek pedig gyógyító helyül.

Fővárosi levél.

Budapest 1895. március 18.

„Szép ibolyát vegyenek!”

Kopott ruhás, ártatlan képű leánykák ácsorognak az utcásarkokon, kínálgatják a kis ibolya csomókat. Olyan kedvesen nyújtják oda az embernek a kis virágkosarat, oly szelíden tudnak nézni, hogy önkéntelenül is megérik rajtuk az ember szíve.

„Tessék választani szép ibolyát!”

Hát ki ne vonne tőlük! . . . Folyik a vásár s mindenki siet gomblyukába illeszteni néhány szál ibolyát.

TÁRCA.

Zárt ajtóknál mögött.

— A „Köszeg és Vidéke” eredeti tárcája. —
Irta: VATHY B. ISTVÁN.

Zsufolva volt a terem. Pedig csak joggyel lehetett bejutni. A tárgyalás zárt ajtóknál mögött tartatott. Alig bírtam a nagy sokadalmon keresztül, rendező helyemig, az újságírók padjáig hatolni.

A tárgyalás már javában folyt.

— Mit tárgyalnak? kérdem egyik kollegámat.

— Babolcsay Blanka, a gyermekgyilkossággal vádolt leány bűnjűt.

Míg cseruzámat hegyeztem a stenografálásra, vádoltat vettem szemügyre.

Egy szobor. Egy igazi élő szobor. Szobor, melynek minden tagja plasztikus. Szobor, melyen csak a kebel lassandó hullámzása jelezte az életet.

A gyönyörű gyermek-leányarc beférkőzte magát szívembe. Hanem ez az aro hideg, merev volt. Szemei mintha magnéziummal lettek volna kivilágítva. De ezek a szemek pillantás nélkül, mereven — ijósztó mereven bámultak a semmiségbe. Hőfehér nyakát kék selyemkendő fűzte. Parányi kezeit ölőben összetéve tartotta. Ugy ült ott némán, hidegen. Háta mögött védő ügyvédje néha-néha a füleibe sugdozott. Mintha nem is ő neki beszélt volna. Nem érttem rá figyelemmel kísérrni Gyorsirni kellett a közzváltló beszédjét.

Cseruzám aztán rajzolta a hieroglifákat
A védő ügyvéd izog-mozog széken. Nem tetszik neki a kir. ügyész hosszú lére erőszott vádbeszédje. Pedig csak most kezd igazán belemelegedni:

„Igen — tekintetes kir. Törvényszék — folytatja az ügyész — a leleknek rettenetes tusát, megmérhetőlen fájdalmat kellett addig kiállni, míg az előre megfontolt szünetek testébe lőn. Amde térjünk át magára, a pusztá tényállásra. A vizsgálat folyamán sikerült annyi adatot összeszerelni a vizsgáló bírónak, hogy azok együttvéve, de egyenkint is — főképp a sertetlenül megkerült napló, vádlottóné naplója — kézzelfoghatólag fogják előtűnk a gyilkosság tettet felfedni.

Babolcsay Blanka nemes, intelligens család egyetlen, d. delgetett kedvence. Anyja meghalt akkor, mikor neki életet adott. Kilenc éves korában zárdába vitték. Tizenhetedik évében volt, mikor édesatyja haza vitte az ősi kuriába. Babolcsay Kelemen szerette leányát. Amde sokkal jobban szerette fogvereit, meg — kopóit. Elthalt a vadászatrét. Képes volt hónapokig távol lenni Erdély vaddus ordőiben. Ez az idő alatt leányát egy öregos északnémet társalkodónő, vagy nevelőnő, — avagy tán a fin de siècle szokásos anyahelyettesére bízta. A házat egy messze ágról oda vetődött nőrokon vezette.

Vádlott legjobban szeretett az ősi kuria mögött elterülő hatalmas kiterjedésű angol kertben tartózkodni. Természetes, a nevelőnő kíséretében. Mindennap ott volt látható, mikor aranykalászos, csillogó bűbajos aranyhajába kedvencét: a fehér rózsát tűzte.

Ebben a kertben volt egy borostyán iszalagos, futóka komlóú kicsike lugos. Mintha csak szerelmes lányok, szerelmes gyerekek számára építették volna ezt az amoretokkal telt kis filagóriát. Ebben a lugásban kérdezte vádlottóné egy ízben a csontos, szürkészemű nevelőnőtől, mikor a lugos ajtaja előtt egy ifju haladt el.

— Wer ist der, madam?

A szikár, északnémet nevelőnő aztán megmondta, hogy az a „der” Dukkon Viktor, gazdasági irnok.

Másnap reggel aztán Babolcsay Blanka kijelentette atyjának, hogy: ő már nagy leány, neki nincs szükségé nevelőnőre.

A madam aztán — elment.

Babolcsay Blankát most már nem kísérte senki kerti sétájában. De hát nem is volt rá szükség. Minek is látta volna azt egy harmadik szempár, amit ő, amit ők cselekedtek? Minek?

Igen! Az a családok előtt oly büszke, gögös leány örületesen megszerette azt a sápadt, lányos arcú alig 19 esztendőes gazdasági irnokot. Tekintetes törvényszék. Bourget, ez a híres pszichológus, azt mondja a nőről, hogy annak ereje nagyobb a vadak királyánál, mert szemében lakik az erők leghatalmasbika: az istenség által beleoltott szerelem.

Babolcsay Blanka magnéziumos szemében is meg volt ez az erő: mert kényeztetette a beteges, lányos arcú ifjut, hogy szeresse. S hogy ez szerette-e vagy sem? — erről nem ad felvilágosítást a napló. Viszonyukról — a jó istonen kívül — senki sem tudott. Az apa hol itt, hol ott vadászott. Honn két napig, távol két hónapig volt. Abban a borostyán iszalagos lugásban találkoztak rendezően. Mindennap. Akkor, mikor a kastély házi népe csendesén szunnyadt. Így tartott ez 5—6 hóig. Egyszer aztán a sápadt beteges arcú gyermek ifjunak valamit sugott füleibe vádlottóné. Egy t i t k o t. Egy rémes, egy horasztó titkot. Ettől a titoktól pedig a halványképű gyermekifju megreszketett. Ugy megreszketett, hogy másnap abban az amoretokkal telt filagóriában találta meg keresztüllőtt agygyal. Senki sem tudta, mi az oka az öngyilkosságnak. Csak Babolcsay Blanka tudta. Babolcsay Blankának szoborszerű arca pedig nem árult el semmit. De a napló elmondja nekünk, hogy vádlottóné, midőn az éjfel közelgett, — imbolyogva rohant a kerti lugasba. Ott aztán levigta

Nálunk örömmel üdvözlik a kis ibolya leánykát, mert ők hirdetik legelső sorban, hogy küszöbön a tavasz.

A verőjéves tiszta napugár kicsalja az embereket az utcára. Különösen a nők mutatkoznak nagy számban, a mint az üzletek kirakatjai előtt gyakorolják a kritikát a legujabb tavaszi divat fölött.

A fiatal leánykák is boldog reménykedéssel lépgetnek ki az utcára s az enyhe játéki szellő pajzánul csókoltatja bokiós fejecskeiket. Ok sokat várnak a tavasztól. Mit is mond ez a kis népdal:

„Kikelet a lány, — virág a szerelem: Kikeletkor virítani kénytelen.”

Szívec-kéikben lakozik a kikelet, mely a legszebb virágot, a szerelmet leheli életre.

A tavaszi fuvalom a divatot is életre lehelte. A női divat az idén igen izéles modellekből, de feltűnő színű szövetekből áll. A férfi divatról nem szólok, noha a sárga glacé keztyűk és ciznőber színű kravátlík már előtűntek nemely kirakatban, a monoklis „koczkák” roppant örömeire.

A vén Duna hátáról a jég már kezd elvonulni. Talán szegényei, hogy a Dunaparttól gomblyukba tűzött piczi ibolyák néznek feléje. No, hát ideje is, hogy már elvonul, mert a hajóforgalom, mely mult év február elején már javában folyt, most meg mindig szünetel. A kikötőkben nincs élet s a vizen csak végelgyengülésben ezenvedő jégtáblák uszálnak, míg a hatalmas gőzhajók még az ó-budai kikötőben telelnek.

Nézzük csak a városi életet. Itt borzasztó pusztulás tűnik szemünkbe. A magyar prater, mely tavaszkor és nyáron a fővárosi közönségnek kedvenc üdülő és szórakozó helye: most tetőtől talpig fel van forgatva. A millenniumi kiállítás munkálatai a bekövetkezett enyhébb időjárás következtében ismét mindenfelé megkezdődtek s a szerte kidöntött fak, kiásott gödrök, különböző építkezések szomorú látványt nyújtanak. De e szomorú látvány senkire sem ragadós, mert mindenki tudja, hogy itt fog lefolyni az ezeréves Magyarország jubileuma, mely ünnepekre országsszerint nagy készülődések történnek.

A földalatti villamos vasút építése is nagyon előrehaladt. Ezt mindenki örömmel konstatálja, mert jelenleg az Andrásny-úton csak az omnibusz lovak tartják fenn a forgalmat. Ezek a sovány, kifáradt gépek hasonlítanak a kakukos órához, a mennyiben gyakran maguktól is megállanak.

Közbeszéd tárgyat képezi most gróf Zichy Jenő ekasped cíoja, melyet Ázsiába tervez a magyarok ühazájának felkutatására. A derék grófnak ez már régi terve, melyet most ugylátzók komolyan szándékozik megvalósítani.

No, hát adja is az Isten, hogy a magyarok keletkezésére nevező ne csupán Darwin tanával térjen vissza.
Reim Lajos.

HIREK.

— Az első évforduló. Az ibolyafakasztó márczius a szabadság örömnünnepén kívül ezenül szomorú napot is hoz a magyarnak: Kossuth halálának évfordulóját. Márczius 20-ika volt az első évforduló és elég szomorú, gyászos érzést keltett a szívekben.

— Az új főispán installációja. Egy e hó 22-én Szombathelyen a vármegyeházán tartott értekezlet Reissig Edének a főispáni székbe való beiktatásával foglalkozván, az ünnepek rendezésére egy bizottságot küldött ki, melynek városunk polgármestere is tagja. A beiktatás jövő hó 18-án lesz, a mikorra rendkívüli közgyűlést hívnak egybe és az azon való megjelenésére egy küldetés fogja az új főispánt felkérni. Egyéb a beiktatással járó ünnepegeknek a rendezése a kiküldött bizottság gondjai közé tartozik.

— Konfirmáció. A helybéli ág. ev. templomban hétfőn konfirmálnak. A konfirmálandók száma 23 fiú és 20 leány.

magát arra a fekete foltra, a mi az ő véréből eredt. Ezt a fekete foltot öntözte könnyűvel, ezt csókolta százszor, ezerszer . . . szíhez a fekete folthoz beszélt lázasan, örületesen, lázas, örületes dolgokat.

Az a rémes titok pedig, mely a gyermektúnak kezébe adta a pisztolyt — napvilágra jött. A kocka eldőlt. Iszonyu, rettenetes orkán dühöngött. A menydörgés, mely alulról jött, úgy hangzott, mintha a föld alól törne elő. A pokoli sötét éjszakában csak az egymást keresztező villámcsikok világítottak. Aztán kitört az orkán, az eget, a földet megrázkódtató vihar. A kastély szazados fái reszegve hajtották meg derekukat. És ebben az istenteljes éjszakában rohant ki vádoltó — hajában a fehér rózsával — a kastély udvari ajtaján. Futott . . . futott . . . Kiakart futni a világból . . . hogy szegényei ne tudja meg senki. De nem soká futott. Nem bírták labái. A templom mellett egy kicsike domb emelkedik. Itt lerogyott. És a villám cikázása, az ég haragú zenéje s a vadul zuhogó zápor között Babolcsay Blanka egy kicsike . . . egy kicsike, egy parányi kis sirt ásott . . . bársnyos kezeivel . . . a föld puha, lágy volt . . . mélyen, nagyon mélyen ásta, hogy senki ne találjon arra a még most is nyőszörgő valami mire. Mélyen ásta, igen mélyen. A zivatar pedig dühöngött. Haja, hullámos, aranykalásos szőke haja felbomlott. És a felbomlott hajtengerből a fehér rózsá gyermeke sirjába hullott . . . Csudlatos játéka a vélelennék — tek. törvényszék — avagy mondjuk a bosszúló orsanak — hogy ez a fehér rózsá idővel ki-viritott. Hiszen kivirituáit, mert a szerelem véreből

— Sörgyár-építés. Az építendő sörgyár helyén, a felső várn tözszomszédságában napok óta pezsgő élet uralkodik. A sörgyártás osóljára szükséges kút ásását vették foganatba s a tartós munka, meg az est szemléli sok látogató mind többeket vonz a hely színére, hol gőzgép és szivattyúval dolgoznak és merik a mélységtől a sárhabarcsot. A munkát siettetni kell, mert a kútásásban elért eredménytől függ a gyárépület helyének kijelölése és a munka folytatása. A részvénytársaság igazgatósági tagjai azért fáradhatlanul teljesítik kötelességüket és példás kitartást tanúsítanak. Az igazgató, Zabka Ferencz, e tekintetben kiválik valamennyiök között.

— Házvétel. A Kőszegen fálállítandó ág. ev. felső leányiskola elhelyezésére a *Tuczentaller* házat akarják megszerozni. Értesülésünk szerint a ház megvétele ellen nem is forogns fenn más nehézség, mint csupán az, hogy az épületen átjáró vezet keresztül, mely be is volna táblázva. Azt hisszük, hogy egy kis jóakarattal e nehézséget csak meg lehetne szüntetni?

— Benedekrendűek ünnepe. A szt. Benedekrendűek helybéli székháza és gimnáziuma e hó 21-én szép ünnepet ült: a rend alapítójának, szt. Benedek ünnepét. A tanuló ifjuság reggeli 8 óraker misét hallgatott és egész nap szabadságot élvezett.

— József napja. Az első szép tavaszi napon, mult kedden számosan ülték meg névünnepeket. Szíute feltűnést keltett a gratulánsok felvonulása ünnepelt polgártársainkhoz, a Józsefekhez, kiknek mi e helyen szintén kifejezzük jó kívánságainkat.

— Sorozás eredménye a járásban. A kőszegi járásban az állítás-kötelesek összes száma 657 volt. Besoroztatott: az ujonozjutalekra 75, a póttartalékba 13. Visszahelyezett lett 348. Alkalmatlannak 108-at találtak. Távol maradt 119, mely számban befoglaltatik 7 teljesült ismeretlen.

— Kedélyes rab. A helybéli rendőrségi börtönben ülő egyik rabot a mult hétfőn reggel minden felügyelet nélkül esztették a kútra vizért. Hanem hát a vizet a rab is megünja s ahitozik egy kis papraurogató után. Ez is bizonyosan azok közé tartozik, mert a korsót elhelyezvén a kút szája alatt, maga az átellenben levő szatócs-üzleibe ment és beosületesen beuyakalt. Még szép volt tőle, hogy nem állott odább, hanem a reudnek öreit déltájban azzal tisztelte meg, hogy hát: ime megjöttem, itt vagyok; tessenek ujra elcsukni. És ő, a rab t. i. visszakerült a dutyiba.

— Nem jó helyen járt. A napokban egy még a helyi viszonyokkal ismeretlen csavargó bekopogtatott a városi pénztári hivatalba és egy kis alamiznát kért. De megjárta. Mert, vagy értesülvén, hogy ott pénz nincsen, vagy pedig látva a hivatalos helyiséget, megszeretett volna ugyan ugrani, de ekközben egy szeu-fülés városi rendőr kezéugyébe került és így teruészetesen hűvőre is.

— Jegyzőválasztás. A bortermelők szövetkezetének eddigi jegyzője, *Mezslényi Károly* lemondván, az e hó 17-én tartott igazgatósági ülésen *Szép Mihályt* bízták meg ideiglenesen a jegyzői teendőkkel.

— Elvesztett és megtalált pénz. Egyik levélbordo-zónk a mult napokban a saját pénzéből elveszített 21 frtot. Nem nagy reménye lehetett már az összeghez, mikor a városkapitányi hivatalnál jelentést tett, de a pénz mégis megkerült. Keppen találták meg s mert nem tudtak osztozkodni, a városkapitány elé mentek, a hol azután igazságot tettek.

Hirdetmény. Ezeunel közhiré tétetik, miszerint a földművelésügyi m. kir. miniszter ur 1898/III/C. sz. rendelete értelmében a Vasvár megyéből számozó hasi-

nyerte tápanyagát. A falusiak világért sem uyultak volna hozzá. Valami gyönyörű száp is lehet az, mikor egy rideg, fehérre meszelt kicsi templom kicsike domboldalan egy fehér rózsabokr nyílik.

— Ez a fehér rózsá lett aztán — tek. törvényszék, — ez a kis bokor — a büntett felderítője.

Vádoltó a borzasztó teinetés után kijelentette atyjának, hogy utazni akar. Megjegyzem, tek. törvényszék, hogy vádoltó valami földöntuli erőt érzett magában, hogy el tudta tirkolni az anyaság állapotát. Senki nem vett észre rajt egy fikarcnyit sem.

Mikor hat hónap mulva atyjával visszatért, hát akkor már menyasszony volt Babolcsay Blanka. Menyasszonya valami ublaus hadnagynak. Az esküvő napja is ki volt tűzve. A kastélytól alig száz lépőnyire fekszik a templom. Vádoltó kívánta, hogy gyalog menjenek oda.

Szép, daliás vőfélye karján mosolyogva csevegve haladt Babolcsay Blanka . . . mikor egyszerre egy velőtrázó sikoltás tör ki ajksán. Az orgouavirágos myrtuskozoruba tűzött hozsu, földig érő menyasszonyi fátyola megakadt. Megakadt a — fehér rózsabokorban.

Vádoltó levegő után kapkodva rogyott össze mig kékülő ajkai halkán suttogták:

— Gyermekek, én édes vérem . . . meghalt édes véremnek gyermeke.

De mégsem oly halkán, hogy a közel állók meg ne hallották volna.

A községbíró felásatta a domboldalt. És —

tott körmü állatoknak Alsó - Austria területére lábon való behajtását és vasuton való bevitelét a ragadós esáj-és körmfájás esetleges behuzozolása elleni védekezés özléjából f. é. márczius hó 19-től kezdve megtiltotta.

Kőszeg, 1895. márczius 22-én.

Porpáczy János,
városkapitány.

— Járvány. Városunkban járványszerűen lépett fel az influenza. Eddig husznál többen sinlenek e bajban, melynek terjedése ellen orvosaink minden lehető elkövetnek.

— Nem aspirál anyakönyv-vezetésre. Lapunk utóbbi számában az állami anyakönyv-vezetőkrol irt hír-ünkkel szemben *Tuczentaller* Lajos ur kijelenti, hogy az ő nevének kombinációba vétele tévedésen alapulhat, mivel ő helyettes anyakönyv-vezetőnek sem felszólitva nem lett, sem pedig arra nem aspirál, amint hogy az ilyen ténykedésre való idő felett sem rendelkezik. Vanuak szerinte a városban elegendő, a kik idő felett is rendelkeznek és rá is szolgáltak egy kis kitüntetésre, ba mindjárt csak az állami helyettes anyakönyv-vezetővel való megbízással. Hát mi ezt készségesen aláírjuk, mert igaz is. Egyébként a közölt hirt Szombathelyről vettük és annyiban főtartjuk, hogy a javaslatban csakugyan *Tuczentaller* ur neve figurál.

— Jutalomjátékok. B. *Szikora* Anna jutalomjátéka kedden a *Vasgyáros*-ban, *Szítai* László pedig ahhoz egy hétre, (április 2-án) *Rip van Winkle*-ben lesz.

— Vasvarmegye köztörvényhatósági bizottsága f. é. május hó 6-án és folytatva tartja rendes közgyűlését.

— Szegény — gazdag. Horvát Pál, csapregi lakos már vagy tíz éve, hogy híven rakja a kis lutrit. Soha egy filért nem nyert. Mult héten aztán a lotto-gyűjtőde vezetője a bolt előtt megállítja s azt mondja neki, hogy kijöttek a számai és 1200 frtot nyert. Ezt az örömhirt nem bírta ki a beleges vézna ember. Mire hazament, szivezélhűdést kapott. s nyomban meghalt.

— Meghívás. Az építő iparos-tanozók jövő csütörtökön d. e. 10 óraker tartandó vizagálatára az érdekelteket tisztelettel meghívja
Hercz Ödön,
iparos tanácsiskolai igazg.-tanító.

— Névmagyarosítás. *Weintruber Mátyás* rohonci illetőségű budapesti lakos nevének Városira kért átváltoztatása belügyminiszterileg engedélyeztetett.

— A déli vasut „máv” lesz. A magyar és osztrák kormány közös megállapodása következtében a déli vasut államosítására vonatkozólag már a közel jövőben megkezdődnek a tárgyalások. A vasutársaságának ugyanis — a legutóbbi verziók szerint — olynemű ajánlatot tettek, hogy megváltási járadékul 9—12 arany frankot fizetnek részvényenként.

— Kossuth Lajos aroképe. — melyet *Vastagh György* festett — vármegyénk tanács-ermében már felfüggesztett, de még lepel földi. Az ünnepélyes leplezés május hó 6-án fog megtörténni, az akkor tartandó megyei közgyűlésen.

— Lapunk mai számához a „Hungaria” műtrágya kéneav és vegyiipar-részvény-társaság gyártmányainak jegyzéke van csatolva, melyre olvasóközönségünk és különösen a gazdaközönség figyelmét tisztelettel felhívjuk.

— Edison-fonografja lesz hallható a jövő hóban városunkban. A fonograf tulajdonosa jelenleg *Sárvárott* működik, honnan hozzánk jó át pár napra.

— A magyar gazdaságtek és erdeeztek országos egyesülete évi rendes közgyűlését f. év április hó 7-én délelőtt 10 óraker a „Köztelek” léstermében tartja, melyen az egyesület zárszámadása, vagyon-kimutatása és az 1895. évi költségvetés terjesztetik elő, s megajtetnek a választások, ugymint 1 alelnök, 16 választmányi tag és 3 számvizsgáló-bizottsági tagra. Indítványok a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal írásban nyújtandók be az elnökségnél.

És a lobbit tudjuk, tek. kir. törvényszék. Vádoltó ellen a községbíró feljelentést tett. A vizagálat során pedig *Babolcsay Blanka* önmaga is beismerte, hogy gyermekét élve temette el. Kérem tehát őt a büntettesben bünönnek kimondani s őt ugyanezen szakasz alapján, a 291. §. tekintetbe vételével megbüntetni.

— Átadom a szót védő urnak — szolt az elnök. A folytonosan izgő-mozgó ügyvédnek azonban neu lehetett elmondani védbeszédjét.

E pillanatban ugyanis *Babolcsay Blanka* felállt . . . Aztán lassan . . . lábujjhegyen közeledett a bírák asztalát elválasztó korlát elé. Mindakét kezét felemelte. Majd csendesesen . . . siri . . . temetői baugon kezdett beszélni:

— Pezt . . . pezt . . . alszik . . . már alszik . . . pezt : osucusija bababája . . . osucusija . . . osucusija . . . osucusija . . .

Itéletohzatalra sem volt szükség. Megilletődve hagyta el a tárgyalási termet. Odaálltam a törvényszéki palota kapuja elé. Vártam. De nem sokáig. Mert fél óra mulva egy fekete koozi robogott ki.

— Kit viszuek? — Kérdém az egyik ott álló börtönört.

— *Babolcsay Blanka*, a gyermek gyilkost. Azt már nem kérdeztem, hogy hova viszik? Tudom igen jól, hogy hova?

— Oda, ahol halottá lesz, mielőtt még meghalt volna. Egy szomorú országba: az élő-halottak országába.

Szinbáz.

A lefolyt hűten Kunhegyi élvezetes estékben részeseitette közönségünket. Elmondhatjuk, hogy közönségünk sem volt fukar. Nem. Mert hát városunk történetében páratlanul fognak állni eme sorok: „Közseg sz. kir. város 1895. évben a magyar színészetet úgy pártolta, amint azt Vasvármegyében egyetlen egy város sem.”

Szombaton „Szókimondó aszonyság” került színre — zaufolt ház előtt. B. Szikora Anna Hübscher Kata szerepében remekelt. A hajszálalig pompásan játszott. Mozdulatai elevenek, mimikai moztériek, toaletti gyönyörűek voltak. Kunhegyi (Napoleon) most is a Dolovai nábob lánya Tarján főhadnagyának képzelte magát. A többi szereplők is kitétek magukért.

Vasárnap délután zónaelőadás (Csizmadia mint kísértet) este Csepregi Sárga csikó-ja telt ház előtt adatott. Tudtunkkal Kunhegyinek van népsziműnekesnője, kit már volt szerencsénk a deszkákon láthatni — kétszer. Hogy azóta mért nem játszik, az — rébusz ugy nekünk, mint a közönségnek, mely ugy látszik megelégedett a kis naivista énekével. Kár. Nagyon kár. Völgyi Ilonra még az irigység sem mondhatja hogy nem jó naivista. De hogy Sárga csikó Erzsikeje neu való az ő kezébe, az már nem rébusz. Bár tisztességes, élvezhető játékok nyújtott. Szabó Mara fess Peti volt. Igen jó alakítást láttunk Ujvárosy pusztabírójában, nemkülönben Sztai Lacijában. Ez utóbbinak énekszámait nyílt jelenetekben megtapsolta a közönség.

Hűfőn egy elhibázott, mondhatnók meggondolatlan (vagy tán meggondolt?) dolog gyászos és — bizony — sajnálatos következményét kellett látnunk. Völgyi Ilon — kinek játéka közönségünk osztatlan tetésével találkozott — jutalomjátéka az „Igmándi kispap” ment — üres ház előtt. No hát ez elhibázott dolog volt — azt hisszük a t. direktortól. Mert hát eddigelő Hűfőn nem adott előadást. Pausa volt. Aztán József nap előestéje is volt. (Ez is valami nálunk.) Mert hát tudvalevő dolog hogy csak egy színházba járó közönség van. Ez pedig a két előző napon már kifáradt. Aztán így esett meg, hogy Eszike üres ház előtt csicseregett. Pedig hát megérdemelte volna a telt házat is. Szépen, kedvesen, üdén játszott. Fűrgén mozgott. Egy kisse lányhán csinálta — B. Szikora Anna (Biriko.) Ennek okául azt hisszük — erős catarusát mondhatjuk, mely minden ötödik szavánál erőt vesz rajta. Szabó Mara frappans Lazsák Zeuzika volt. Ezet ajánlunk neki — ha eme szerepet még egyszer játsza, a „Stella” nevet ne oly ridegen ejtse ki a t. kisasszony. Próbálja azt égre irányzott pillantások közt, hosszan nyujtva, a legábrándosab hanghordozással kiejteni a látni fogja azt az óriási differát, mely a közönséges Stella, meg a most leirt Stella között létezik. Sztai az igmándi kispapot kitűnően személyesítette. Völgyi (Nagy János), Czako (Órse) hálás szerepüket elég temperamentummal játszták.

A hét kimagasló pontját képezte a „Márvány hölgyek”-nek előadása kedden. A ház zaufolva volt. Amde meg is érdemelte Kunhegyi. „Feuomenale fuit.” Ebben a két szóban koncentráliódik az összes kritika. Aspasia, Lais, Phryné szobrok voltak a szó legigazibb értelmében. Valami impozáns, valami megragadó is volt az a három márványszobor. Láttuk mi már ezt másutt is. Hanem — adjuk meg az igazat — a kiállítás a frappanteriának össz' kellékeivel birt. — a utójátékban Sztai (Rafael) B. Szikora Anna, (Marco) Völgyi Ilon, (Mari) Czako J. (Didiérné) és Kunhegyi (Desgenais) magaslottak ki. Sztai érteatele játéka könyűkre fakasztotta a közönség három negyed részét. Főképp haldoklái imitációját elragadóan játszta. Szikora Anna a „nagyvilági hölgy” szerepében igazán a „tökéletes” epithont érdemli meg. Völgyi Ilon detto. Hanem észrevehető volt rajt egy atomnyi kedvetlenség. Mert hát azt szerette volna (mi is) hogy a kedd lett volna hétfő. Az egész előadás kerekded, harmonikus volt, csak egy nem volt harmonikus: a m. t. sugónd. Szives tanácsccsal szolgálunk neki: soh'se súgjon akkor, mikor a színész — „csinál.” Tetszik tudni mi ez a „csinál”? Ez egy . . . egy nagy . . . nagy krokogyilus. A leghatásosabb jeleneteit garassá silányítja a játékosnak. Mikor pedig aranyat lehetne ott kovácsolni. A t. direktor urnak is egy tanács: Aki nem tud arabasul, azt ne beszéltesse arabasul.

Szerdán Verő György „Szultán”-ja került színre természetesen — újra telt ház előtt. A színlapon eme ékes epithon is ott díszeskedett, hogy: „fűlbemászó zenéjű.” Az igaz. Hanem hát a szerdai Szultán nem ruházhatjuk fel eme jölzölve. Mert hát a zene minden volt csak fűlbemászónem. Az énekrészeket illetőleg kifogásunk nincs. A kar: az gyenge. Munkácsy (Roxeláne) azt hisszük, hogy — beteg. Hangján észreveheti a laikus a fátyolozottságot. Szabó Mara Szelimje sok kívánni valót hagy maga után. Bár kedvesége, élénklege most sem hagyta el, de énekszámait nem voltak kielégítők. A prózai réazbeu azonban remekelt. Egyet ismét ajánlhatunk a t. kisasszonynak. Azt hisszük ugyanis, hogy „balkezes.” Mert hát gesztusát egyremára a balkezzel csinálja. A retorika szabályai a színpad deszkáin épp ugy mérvadó, mint akármely pódiumon, vagy prédikáló széken. Ezek pedig azt diktálják, hogy a balkez egyedül soha, csak a jobb! egyetemben csináljon gesztust; mert a legzsebb, a legfrappansabb jelenetet lapossá, magát a játszózt szögletesse teszi. A két basa (Kunhegyi és Szabó) mókái reitenetes — kellemesek voltak. Igmándi Alija kifogástalan volt. Fűrgén, elevenen mozgott. Kapot is tapot eleget. Sztai elég melegséggel énekelt. Az egész előadás egyébként megfelelt a hozzá kötött várakozásnak. Kiemelhetjük a szép díszítést, a jelmezek izlőses, csinos voltát.

Csütörtökön Czako Julia jutalomjátékául „Don César de Bazan” adatott. — A ház majdnem egészen megtelt. Igen szép publikum jött egyűvé. Czako

Julia neve a színlapou nem garmond, hanem 4¹/₂ cicerós betűkkel szedődött. A négy es fel cicerós betűket ugyan láttuk, hanem a jutalmazandót — csak kétszer és 38 — mond harminchárom szóból álló szerepben. (!) Kérdezzük a t. direktort: Miért nem méltóztatott az 1-) apród szerepét neki adni? Hisz ez „unikum.” Avagy legjobb lett volna a jutalmazandót a „kulisszák mögött holmi „itt vagyok”-al, holmi „ah-oh,”-holmi „rögtön jövök,”-kel szerepeltetni! Oh director ur! Oh director ur! Ha nem volna társulatában az kétfő meg az az egy, hát akkor Ez a kétfő pedig most is ott volt. B) Szikora A. (Maritana) az egyik, Völgyi Ilon (Lazarille.) a másik. Szikora Maritanáját ezeltől vagy hét évvel láttam Jászai Maritól. Hanem Jászai Mari markans Elektra, de nem volt az a Maritana, akit B. Szikora Annában láttunk. Az én tükördarabom min hazudott: akkor, mikor azt mondta: hogy ez a kép „tisza ameytst.” A publicum két harmadrésze „szerelmes belé.” Játéka eleven, — mozdulatai groteszkek, — mimikája a frappanteriával határos volt. Kunhegyi (Don Cézár) nehéz szerepét tiven megoldotta. (Szives tanácsunk: a spanyolnak nincs „za”-jo. Don Juan nem „Don Zsuan”, hanem D. Juan. Don José, nem Zozé, hanem D. Hozé.) Völgyi Ilon (Lazarille) kevés, de hálás szerepében egy kisse kedvetlenül mozgott. A 33 (mond harminchárom) szót elmondó jutalmazandót nyílt jelenetekben nem hívták ki. Nem. Hanem ahelyet megtapsolták a „zenekart.” Mert hát a naponként felhangolt zongora helyett Kunhegyi a székes főváros mintájára — zenekart csinált. (Hogy az a zenekar „jó”, azt abból tudom, hogy a felvonások közben rendszeren spriccerozók most nem spricceroznak.) Említsük még meg Sztait, Ujvárosyt — akik a 67 esztendő Dumanóár Cézárjába öntöttek egy kis életet. A díszlet és a színpad izlőses voltát nem említjük. Ezt már megvárja az a közönség, amelynek pártját nem fogja megtalálni a t. director sem Sopronban, sem — Szombathelyen, sem Zalaegerszegen.

Tegnap, szombaton „Az ember tragoediája” adatott. Ma, vasárnap: délután „A vén bakancsos és fia a huszár,” és este „A millimári, vagy hol az 5000 forint” került színre. (A jövő heti műsor, az ???)

— y.)

Irodalom és művészet.

— Raoul Koczalski, a kis csodagyerek, ki nálunk is hangversenyzett néhány év előtt, ez időszertint Dániában hangversenyez rendkívüli sikerrel. Koppenhágában a királyi pár előtt is játszott, mely alkalommal a királytól arany érmét kapott.

— Sardou Viktor irányt kezd változtatni. Legújabb műve nem a „Theatre Francais” kényes közönségének, hanem a párisi chatelet színházának készült. Címe: *Don Quichotte*, jellege: tündéri látványosság énekkel és táncszal. Zenéjét *Renaud* írta.

— Divat a mezőgazdaságban című röpirat — írta ifj. Wenninger Mátyás, urad. kasznár — hagyja el legközelebb a sajtót. Ezen röpirat behatóan fogja ismertetni a divat káros befolyásit mezőgazdaságunkra, gyakorlati alapon oknyomozólag tárgyalja az oleó buza kérdést, párhuzamban fejtegeti az állattenyésztés és hízalás üzemet, rámutat a gazdátársadalomban mutatkozó bajokra; szóval felsorolja a gazdasági válságot előidéző körülményeket és megjelöli a kibontakozás irányát. Különösen a földbirtokos osztály és a gazdatisztek figyelmebe ajánljuk ezen aktuális röpiratot, melynek ára bérmentes küldéssel 45 kr. lesz. Megrendelhető a „Keszthelyi Hirlap, kiadóhivatalában Keszthelyen.

— Milleniumi történet. Az Athenaeum r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagy munkájából (milleniumi kiadás) gyors egymásutánban megjelent a tizenegyedik és tizenötödik füzet, melyekben Kuzsinszky Bálint folytatja érdekes tanulmányát Magyarországnak a római uralom alatti történetéről, a második és harmadik században. Majd folytatólag a harmadik fejezetben a római tartományok kormányzását és a negyedik fejezetben a hudi viszonyokat ismerteti, melynek folytatása a tizenhatodik füzetben lesz. A szövegképeken kívül a 15. füzetet rendkívül érdekessé teszi a becses erdélyi leletek sorában közölt viaszos tábla, a verespataki Szent-Katalin tárnából, mely a nemzeti muzeum egyik legdrágább kincse. Ez az európai hírű „Kr. u. 162. évi október 20-án kelt adósságlevél”, mely a római jognak egyik tekintélyes forrásadata. Kétséggel kívül érdekelni fogja a hazai jogász-

közönséget, mely erről a viaszos tábláról annyit hallott az egyetemen. Van ennek a 15. füzetnek, mely pazar fényével az eddigi füzeteket is felül mulja, még egy kiváló becsü műmelléklete, ez a bécsi képes krónikának 41. lapja, szinos hasonmásban előállítva. A czimkép Szent-István hadjáratát mutatja be Keán ellen. Szövegolvassása és fordítás is van csatolva a ritka szép kivitelű hasonmáshoz. Egyes füzet ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 fít 60 kr. Felévre (24 füzet) 7 fít 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Köszönet-nyilvánítás.

Azon számos oldalról tanúsított őszinte részvétért, melynek szeretett ferjünk, atyánk, fiunk, testvérünk és sógorunk,

Zivanovič Jenő,

cs. és kir. 83. gyalogezredbell századosnak temetése alkalmával részesei voltunk, szívből jövő mélyen érzett köszönetet mondunk.

A gyászoló család.

N y i l t - t é r .

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyáramból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 fít 65 krig méterként — sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. postabér és vámmentesen a hazához szállítva és mintákat postafordultával küld: *Henneberg G.* (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba czimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.



H i r d e t é s e k . Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy f. é. **április hóban** Kőszegre jövök és ezen időtől fogva lakásomban, **iskola-utca 46. sz. alatt** működésemet a

fogászati műszakban

elkezdem.

Kiváló tisztelettel:

Scharpf Jenő,
fogtechnikus.

Meghívás

a közzei takarékpénztárnak 1895. évi ápril hó 4-én délután 3 órakor saját helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésére.

Tárgysorozat:

Az igazgatóság indítványa a részvénytőkének telemelése és részvénytőke tartalékalap alakítása, valamint az e czélból szükséges alapszabálymódosítás tárgyában.

Kőszeg, 1895. márczius 14-én.

Az igazgatóság.

A közgyűlésen csak azon részvényes bir szavazati joggal, a kinek részvénye 3 hónappal a közgyűlés előtt a takarékpénztár részvénykönyvében nevére átiratott, a a ki részvényét a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal a takarékpénztárnál letette.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

Üzlet-megnyitás!

Alulírottak van szerencsése a t. ez. közönségnek b. tudomására hozni, hogy itt Kőszegen, fapiacz 309. szám alatt egy

épületlakatos- és gépjavitó-műhelyt

nyitott.

Sok évi e szakmában való működésem, valamint egy tökéletesen berendezett műhely engem abba a kellemes helyzetbe hoznak, hogy minden előforduló munkát pontosan és legjutányosabban végezhetek.

Ugyanitt mindenféle gazdasági és varrógépek és szivattyúk javíttatnak. **Szoba tolográfok és telefonok** ujonnan készíttetnek és javíttatnak.

A t. ez. közönségnek becses pártfogásába ajánlva maradok

tisztelettel

Feigl Lajos,

okl. gépész.

Dr. Dreiszker József

hidegvíz - gyógyintézete

Kőszegen,

rendszer Priessnitz és Kneipp,

f. é. április hó 1-től fogva a kúra használatára nyitva áll.

Prospektus ingyen és bérmentve.

Az igazgatóság.



Valóságos jótétemény a fájdalomtól megtört hátramaradottaknak, midőn minden a temetéshez szükséges intézkedések egy megbízható személy által tételnek meg, midőn az ily esetben szükséges mindennemű előkészületekre az illetőknek semmi gondjuk nincsen.

A „Pietás” nevű kősegi temetkezési vállalat

mindent elvégez a leggyorsabban és legpontosabban, a 6 osztályba beosztott olcsó árjegyzék szerint u. m.:

1. osztály a)	350	400	frtig.	3. osztály	60—90	frtig.
1. „ b)	250—300	„	„	4. „	35—50	„
2. „	150—180	„	„	5. „	25—30	„

Ez árak csak katolikus temetésekre szólnak. Protestáns temetéseknél az árak mérsékeltőbbek és megegyezés útján állapíthatók meg. Ezenkívül még szemfedelek és koporsók is edatnak el egyenkint.

Megrendelések az alább írt egyik vagy másik asztalossal teendők:

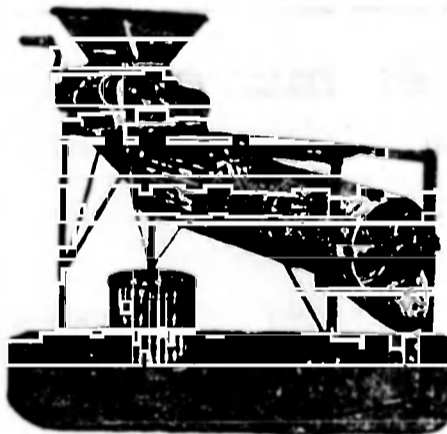
Gruber Adolf, imaház-utca 413. szám.
Mederl János, magyar-utca 734. „
Gruber Károly, rózsá-utca 409. „
Tangl Adolf, magyar-utca 732. „

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemez-lyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajándék az általunk gyártott legjobb minőségű:



Trieurök: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közül kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpanak a buza közül és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lenesetisztító és osztályozó-Trieurök: az árpa kiválasztására és a lenese osztályozására.

Osztályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekél költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurokké átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági célokra.

Arjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel!”

gy mondja egy régi német közmondás, a ezt jogosan alkalmazhatom az én cégemre, mivel csak egy nagy üzletnek, mint a milyen az anyom a mely az árakat óriási mennyiségben készpénzértéssel melletti vásárlásba, lehetnek a küldésnél kevés költségek, mely körülmény mindenesetre a vevő előnyére válik.

Szép minták magányvőknek ingyen s bérmentve.

Gazdagon kiállított mintakönyvek szabókunk bérmenttelen.

Öltözékeknek való kelmék.

Prunven és dosking a nagy klerus számára. Szabályos kelmék és kőr. (tiszta gyenruhák, nagyszabosok, tűzoltók, faraszkák és libériáknak, billard- és játékosztalokra való posztó. Loden, vízhatlan vadász kabatoknak, oly nagy választékban, aminőt 20 szoros konkurrenciá sem képes felmutatni. Mosókelmék, utazóplátók 4—11 frtig. és még az szabókellékek (u. m. ujjléc, gombok, tűk, csőrna).

Olcsó, tisztos, tiszta gyapjús posztóárak és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemnek a szabó lólójára, ajánl!

Stikarofsky János

BRÜNN-ben, Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára félmillió frt értékben.

Szertküldés utánvét mellett.

Figyelemre: Utazók és házalók Stikarofsky-féle aru akarják árúkat értékesíteni. És hogy ily elcsúszások elő ne forduljanak, értesítem a t. vevőket, hogy efféle embereknek árut nem adok el.



A RICHTER-CAPSICI COMP.
TINCT. CAPSICI COMP.

Ezen „Ergony-Pain-Expeller” néven is ismeretes, igazán nevezetű gyógyszer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító beborzolásnak fenyesen bizonyított. Szívnyel, eszunal, tag-szagatásnál stb. ról. A föld összes orvoslásán nagy elismerést és biztos hitást következten minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A TINCT. CAPSICI COMP.
(HORGONY-PAIN-EXPELLER)

Kimagasló affekt a fájdalomcsillapító beborzolás között általában megtartotta, különféle felfüggesztés és utazatok dacára, az bizonyára a legjobb bizonyíték arra nevez, hogy a közönség igen jól meg tudja különbözteni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utazatot ne kapjunk, bavasárlás alkalmával vigyázzunk, a vörös horgonyra figyelendő és minden ügy ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 frt., 70 frt. vagy frt. 1.20 árban üvegciszként. Budapeston **Török József** gyógyszerésznél, a Richter-féle gyár **Török József** Thüringában.



400,000 HÉVÉ
 600,000 SZÉK
 2,800,000 VADONK

SEMETÉVEL

Ungvári Taszoló

95. HOLDAS

CZEGLÉDI HIRNEVES GYÜMÖLCSFA

ISKOLÁJÁNAK ÁRJEGYZÉKE MEGJELENT

KIVÁNATRA BÉRMENTVE KÜLDETIK.